A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2025. szeptember 11.*

„Fellebbezés – Állami támogatások – Az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja és az EUMSZ 108. cikk – A paksi telephelyen (Magyarország) két új atomreaktor fejlesztése céljából megvalósítani tervezett támogatás – Az építési szerződés közvetlen odaítélése – 2014/25/EU irányelv – A támogatást bizonyos kötelezettségvállalások tiszteletben tartásától függően a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat – A támogatásnak az állami támogatások jogán kívüli uniós joggal való összhangja – A támogatás tárgya – A támogatás elválaszthatatlan részletszabályai – Kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás párhuzamos lefolytatása – Indokolási kötelezettség”

A C-59/23. P. sz. ügyben,

az **Osztrák Köztársaság** (képviselik: A. Posch, M. Fruhmann, M. Klamert és F. Koppensteiner, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: H. Kristoferitsch Rechtsanwalt)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2023. február 6-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Němečková és L. Wildpanner, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Luxemburgi Nagyhercegség** (képviselik: A. Germeaux és T. Schell, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: P. Kinsch avocat),

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: M. Smolek, L. Halajová, T. Müller és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben),

a **Francia Köztársaság** (képviselik kezdetben: R. Bénard, T. Lechevallier, T. Stéhelin, később: T. Lechevallier és T. Stéhelin, meghatalmazotti minőségben),

Magyarország (képviseli: Fehér M. Z., segítői: Karsai B., Lehoczki Z. Zs. és Nagy P. ügyvédek),

a **Lengyel Köztársaság** (képviseli: B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben),

* Az eljárás nyelve: német.

a **Szlovák Köztársaság**,

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága,

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, T. von Danwitz elnökhelyettes, F. Biltgen, I. Jarukaitis, M. L. Arastey Sahún, S. Rodin, N. Jääskinen, D. Gratsias (előadó) és M. Gavalec tanácselnökök, A. Arabadjiev, I. Ziemele, J. Passer, O. Spineanu-Matei, M. Condinanzi és R. Frendo bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: Illéssy I. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. november 12-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2025. február 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésében az Osztrák Köztársaság az Európai Unió Törvényszéke 2022. november 30-i Ausztria kontra Bizottság ítéletének (T-101/18, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2022:728) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a Magyarország által a Paks II. atomerőműben két új atomreaktor fejlesztésének támogatása céljából megvalósítani tervezett SA.38454 – 2015/C (korábbi 2015/N) számú intézkedésről/támogatási programról/állami támogatásról szóló, 2017. március 6-i (EU) 2017/2112 bizottsági határozat (HL 2017. L 317., 45. o; a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetét.

I. Jogi háttér

A. A 2004/17/EK irányelv

2 A vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról [helyesen: a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatások területén a közbeszerzési eljárások összehangolásáról] szóló, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 134., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 19. o.) „Nyílt, meghívásos és tárgyalásos eljárás alkalmazása” című 40. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„Az ajánlatkérő a következő esetekben előzetes pályázati felhívás nélkül is alkalmazhat szerződés-odaítélési eljárást:

[…]

c) ha műszaki vagy művészeti, illetve a kizárólagos jogok védelmével kapcsolatos okokból a szerződést csak egy meghatározott gazdasági szereplő teljesítheti;

[…]”

B. A 2014/25/EU irányelv

3 A vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről [helyesen: a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatások területén a közbeszerzési eljárások összehangolásáról és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről] szóló, 2014. február 26-i 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 243. o.; helyesbítés: HL 2014. L 327., 9. o.) „Felhívás nélküli tárgyalásos eljárás alkalmazása” című 50. cikke így rendelkezik:

„A közszolgáltató ajánlatkérők felhívás nélküli tárgyalásos eljárást alkalmazhatnak a következő esetekben:

[…]

c) az építési beruházást, árubeszerzést vagy szolgáltatásnyújtást csak egy konkrét gazdasági szereplő képes teljesíteni a következő okok valamelyike miatt:
   i. a közbeszerzés célja egyedülálló művészeti alkotás vagy művészi előadás létrehozása vagy megvásárlása;
   ii. technikai okok miatt nem alakult ki verseny;
   iii. kizárólagos jogok, többek között a szellemitulajdon-jogok védelme.

Az ii. és az iii. alpontban foglalt kivételek csak akkor alkalmazandók, ha nem létezik észszerű alternatíva vagy helyettesítési lehetőség, és a verseny hiánya nem annak a következménye, hogy mesterségesen leszűkítették a közbeszerzés paramétereit;

[…]”

4 Ezen irányelv „Átültetés és átmeneti rendelkezések” című 106. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy 2016. április 18-ig megfeleljenek. […]”

5 Az említett irányelv „Hatályon kívül helyezés” című 107. cikkének első bekezdése így rendelkezik:

„A 2004/17/EK irányelv az ezen irányelv 2016. április 18-án hatályát veszti [helyesen: A 2004/17/EK irányelv 2016. április 18-tól hatályát veszti].”

II. Az eljárás előzményei

6 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 2–9. pontja ismerteti. A jelen eljárás céljából ezek a következőképpen foglalhatók össze.

7 2015. május 22-én Magyarország C(2017) 1486. szám alatt olyan intézkedést jelentett be az Európai Bizottságnak, amely arra irányult, hogy a Paksi Atomerőmű (Magyarország) telephelyén pénzügyi hozzájárulást nyújtson két új atomreaktor – az úgynevezett „Paks II”, vagyis az erőmű 5. és 6. blokkja (a továbbiakban: két új atomreaktor) – fejlesztéséhez, azon a négy atomreaktoron felül, amelyek már itt működtek. A bejelentett intézkedés kedvezményezettje az MVM Paks II Nuclear Power Plant Development Private Company Limited by Shares (a továbbiakban: Paks II társaság) volt, amelyben a Magyar Állam 100%-os tőkerészesedéssel rendelkezett, és amellyel kapcsolatban úgy tervezték, hogy a két új atomreaktor tulajdonosa és üzemeltetője lesz.

8 Az Oroszországi Föderáció és Magyarország által 2014. január 14-én megkötött, a nukleáris energia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről szóló kormányközi egyezmény (kihirdette: a 2014. évi II. törvény) (a továbbiakban: kormányközi egyezmény) értelmében e két állam kötelezettséget vállalt arra, hogy nukleáris program keretében együttműködik a Paksi Atomerőmű teljesítményének fenntartása és fejlesztése érdekében. Ezen egyezmény értelmében az Oroszországi Föderációnak és Magyarországnak egyaránt ki kellett jelölnie egy, a szükséges tapasztalatokkal rendelkező, állami irányítás alatt álló szervezetet, amely pénzügyi és technikai szempontból is felel azért, hogy vállalkozóként vagy tulajdonosként teljesítse többek között a két új atomreaktor tervezésével, megépítésével és üzembe helyezésével kapcsolatos kötelezettségeit. Az Oroszországi Föderáció a Nizhny Novgorod Engineering Company Atomenergoproekt (a továbbiakban: JSC NIAEP) részvénytársaságot jelölte ki a két új atomreaktor megépítésére, Magyarország pedig a Paks II társaságot jelölte ki azok tulajdonosaként és üzemeltetőjeként. E célból a JSC NIAEP és a Paks II társaság 2014. december 9-én megállapodást írt alá az említett reaktorok tervezésére, megvásárlására és megépítésére vonatkozó szerződésről.

9 A kormányközi egyezményben az Oroszországi Föderáció kötelezettséget vállalt arra, hogy Magyarországnak állami kölcsönt nyújt a két új atomreaktor fejlesztésének finanszírozása céljából. E kölcsönt a finanszírozásról szóló, 2014. március 28-i kormányközi egyezmény szabályozta, és lehetővé tette 10 milliárd euró összegű rulírozó hitelkeret biztosítását, amelynek felhasználása kizárólag e két új reaktor tervezésére, megépítésére és üzembe állítására korlátozódik. Magyarország kötelezettséget vállalt arra, hogy saját költségvetéséből további 2,5 milliárd eurót biztosít az említett reaktorokkal kapcsolatos beruházások finanszírozására. Azokat a forrásokat, amelyek ugyanezen reaktorok vételárának kifizetéséhez szükségesek, Magyarországnak nem kellett átutalnia a Paks II társaság számláira. E források legnagyobb részét Oroszország Fejlesztési és Külgazdasági Bankjának, a Vnesheconombanknak kellett kezelnie. Az egyes szakaszok befejezésekor a Paks II társaságnak kérelmet kellett benyújtania e bankhoz a közvetlenül a JSC NIAEP-nek járó összeg 80%-ának kifizetése érdekében. E társaságnak kérelmet kellett benyújtania a magyar Államadósság Kezelő Központhoz is, hogy fizesse ki a fennmaradó 20%-ot.

10 Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás végén elfogadott vitatott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a bejelentett intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül, amely az e határozat 3. cikkében meghatározott feltételek mellett az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján összeegyeztethető a belső piaccal. Ami a két új atomreaktor megépítésének a JSC NIAEP részére történő közvetlen odaítélését illeti, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az nem eredményezheti a verseny és a kereskedelem további torzulását az érintett piacon, vagyis a villamos energia piacán, továbbá hogy ennélfogva a Bizottság az alkalmazandó ítélkezési gyakorlatra tekintettel nem volt köteles ellenőrizni, hogy ez az odaítélés megfelelt-e az uniós közbeszerzési szabályozásnak. A Bizottság a vitatott határozatban jelezte, hogy e tekintetben mindenesetre az EUMSZ 258. cikk

alapján külön eljárást folytatott le, amelynek keretében megvizsgálta, hogy Magyarország tiszteletben tartotta-e a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozást, anélkül hogy e vizsgálat e szabályozás e tagállam általi megsértésének megállapításához vezetett volna.

III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

11 Az Osztrák Köztársaság a Törvényszék Hivatalához 2018. február 21-én benyújtott keresetlevelével keresetet indított a vitatott határozat megsemmisítése iránt.

12 2018. július 19-én engedélyezték, hogy a Törvényszék előtti eljárásba az Osztrák Köztársaság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson a Luxemburgi Nagyhercegség, a Bizottság kérelmeinek támogatása végett pedig a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága.

13 A megtámadott ítéletben a Törvényszék megvizsgálta és elutasította az Osztrák Köztársaság által felhozott valamennyi jogalapot – a második és a harmadik jogalap kivételével, amelyektől e tagállam a tárgyalás során elállt –, és így elutasította a keresetet.

IV. A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

14 Az Osztrák Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság:

– teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– teljes egészében adjon helyt az első fokon a vitatott határozat megsemmisítése iránt benyújtott keresetnek, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

15 A Luxemburgi Nagyhercegség azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– teljes egészében adjon helyt a vitatott határozat megsemmisítése iránt első fokon előterjesztett kérelemnek, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

16 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

17 A Cseh Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

18 A Francia Köztársaság, Magyarország és lényegében a Lengyel Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést.

V. Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

19 Magyarország a Bíróság Hivatalához 2025. március 13-án benyújtott beadványában azt kérte, hogy a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján rendeljék el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását. Kérelmének alátámasztása érdekében Magyarország lényegében azt állítja, hogy nem ért egyet a főtanácsnok indítványában kifejtett bizonyos értékelésekkel. Magyarország különösen azokat az értékeléseket vitatja, amelyek a Bizottságot terhelő azon kötelezettség terjedelmére vonatkoznak, hogy a vitatott határozat alapjául szolgálóhoz hasonló eljárás keretében megvizsgálja, hogy valamely támogatási intézkedés összeegyeztethető-e az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezésektől eltérő uniós jogi rendelkezésekkel, különösen akkor, ha a Bizottság az érintett tagállammal szembeni kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében már végzett ilyen vizsgálatot.

20 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt, az Európai Unió Bíróságának alapokmánya és az eljárási szabályzat nem teszi lehetővé a felek számára, hogy a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (2022. január 25-i Bizottság kontra European Food és társai ítélet, C-638/19 P, EU:C:2022:50, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 Másrészt, az EUMSZ 252. cikk második bekezdése szerint a főtanácsnok teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjeszt elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem ezen indítvány, sem pedig az annak alapjául szolgáló, a főtanácsnok által kifejtett indokolás. Következésképpen az, ha valamelyik fél nem ért egyet a főtanácsnok indítványával, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását (2022. január 25-i Bizottság kontra European Food és társai ítélet, C-638/19 P, EU:C:2022:50, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 A Bíróság az eljárási szabályzat 83. cikke értelmében a főtanácsnok meghallgatását követően kétségkívül elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha a fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel.

23 A jelen ügyben azonban a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően úgy ítéli meg, hogy az eljárás írásbeli szakaszát és az általa tartott tárgyalást követően rendelkezik a jelen ügyben való határozathozatalhoz szükséges valamennyi információval. A Bíróság kiemeli, hogy mindenesetre a Magyarország által benyújtott, az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelem, amely lényegében olyan jogkérdésekre összpontosít, amelyeket az eljárás írásbeli szakaszában és a tárgyaláson már megvitattak, nem tár fel egyetlen olyan új tényt sem, amelynek a Bíróság által az említett ügyben meghozandó határozatra nézve jelentősége lehetne.

24 E körülmények között az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását nem kell elrendelni.

VI. A fellebbezésről

25 Fellebbezésének alátámasztása érdekében az Osztrák Köztársaság négy jogalapra hivatkozik, amelyeket a következőkre alapít: az elsőt arra, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a két új atomreaktor megépítésére irányuló közbeszerzési eljárás hiánya nem tette jogellenessé a vitatott határozatot; a másodikat a szóban forgó támogatási intézkedés arányosságának felülvizsgálatával kapcsolatos téves jogalkalmazásra; a harmadikat arra, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az aránytalan versenytorzulások fennállásának, valamint a piaci erőfölény megerősödésének és/vagy létrejöttének kérdését illetően, a negyediket pedig a szóban forgó támogatás alkotóelemeinek meghatározásával kapcsolatos téves jogalkalmazásra.

A. Az első jogalapról

26 Az első fellebbezési jogalap a megtámadott ítélet 27–50. és 196–203. pontjára vonatkozik.

27 Először is, e jogalap az első fokon benyújtott kereset első jogalapjának a Törvényszék általi elutasítása ellen irányul, amely jogalapban az Osztrák Köztársaság azt állította, hogy a vitatott határozat jogellenes amiatt, hogy a két új atomreaktor megépítését – amely az Osztrák Köztásaság szerint a szóban forgó támogatás tárgyától „elválaszthatatlan részletszabály” – közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül bízták a JSC NIAEP-re, megsértve ezzel az uniós közbeszerzési szabályozást.

28 E tekintetben ki kell emelni, hogy a megtámadott ítélet 25–50. pontjában a Törvényszék lényegében egyrészt megállapította, hogy a vitatott határozat (279)–(287) preambulumbekezdésében a Bizottság helyesen támaszkodott elsődlegesen arra az elvre, amely szerint ő a szóban forgó támogatásnak kizárólag azon részletszabályait illetően volt köteles tiszteletben tartani az állami támogatásokra vonatkozó joganyag és az uniós jog egyéb területeit szabályozó rendelkezések közötti koherenciát, amelyek annyira megbonthatatlanul kapcsolódnak a támogatás tárgyához, hogy azokat nem lehet elszigetelten értékelni. Az Osztrák Köztársaság által hivatkozott 2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítéletre (C-594/18 P, EU:C:2020:742) utalva a Törvényszék mindenekelőtt megállapította, hogy az uniós jog rendelkezéseinek egyetlen olyan megsértését sem hozták fel neki, amely a szóban forgó támogatással elősegíteni kívánt gazdasági tevékenység, vagyis a nukleáris energia termelése folytán következett volna be. Továbbá a Törvényszék szerint semmilyen következtetés nem vonható le abból, hogy ebben az ítéletben a Bíróság nem vizsgálta meg az érintett támogatás részletszabályai és maga e támogatás közötti elválaszthatatlan kapcsolat fennállását, mivel az említett ítélet alapjául szolgáló ügyben az uniós jog elveinek hivatkozott megsértése az említett támogatásnak magából a tárgyából, vagyis egy nukleáris eredetű villamosenergia termelésére szolgáló erőmű fejlesztéséből eredt. Végül a Törvényszék szerint ugyanezen ítéletből nem tűnik ki, hogy a Bíróság ki kívánta volna terjeszteni a Bizottságra e területen háruló vizsgálat terjedelmét, mivel a vizsgálati kötelezettség ilyen elválaszthatatlan kapcsolat fennállásától függetlenül történő előírása beleütközött volna mind az uniós jog más területeihez kapcsolódó különböző eljárásokra jellemző eljárási szabályokba és garanciákba, mind pedig a közigazgatási eljárások és a jogorvoslatok autonómiájának elvébe. E megfontolásokra tekintettel a Törvényszék a megtámadott ítélet 34. pontjában rámutatott, hogy a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az EUMSZ 108. cikk alapján folytatott eljárás keretében általa végzett vizsgálatot magára a szóban forgó támogatási intézkedésre, valamint az azzal elválaszthatatlan kapcsolatban álló részletszabályokra kell korlátoznia.

29 Másrészt, a Törvényszék a megtámadott ítélet 35. pontjában úgy ítélte meg, hogy az Osztrák Köztársaság tévesen állította, hogy a két új atomreaktor megépítésének a JSC NIAEP részére történő közvetlen odaítélése a szóban forgó támogatás tárgyától „elválaszthatatlan részletszabálynak” minősül azon az alapon, hogy a versenyeztetés – különösen a támogatás összegét és szerkezetét illetően – teljesen eltérő támogatáshoz vezethetett volna. E tekintetben a Törvényszék – miután pontosította, hogy a szóban forgó támogatás abból áll, hogy térítésmentesen a Paks II társaság rendelkezésére bocsátanak két új atomreaktort abból a célból, hogy e társaság üzemeltesse azokat – a megtámadott ítélet 36. pontjában úgy ítélte meg, hogy az a kérdés, hogy az e két új reaktor megépítésére irányuló szerződés odaítélésének közbeszerzési eljárás tárgyát kellett volna-e képeznie, a térítésmentesen rendelkezésre bocsátott termék előállítására és átadására vonatkozik, ezáltal pedig megelőzi a tulajdonképpeni támogatási intézkedést, vagyis a két új atomreaktor fejlesztésére és megépítésére irányuló szerződés odaítélésére vonatkozó döntés nem minősül maga a támogatás részletszabályának.

30 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 37. pontjában úgy ítélte meg, hogy a közbeszerzési eljárás lefolytatása és a két új atomreaktor megépítése érdekében egy másik vállalkozás esetleges igénybevétele nem módosította volna a szóban forgó támogatás tárgyát, vagyis a két új reaktor üzemeltetés céljából történő térítésmentes rendelkezésre bocsátását, sem pedig e támogatás kedvezményezettjét, vagyis a Paks II társaságot. Egyébiránt az uniós közbeszerzési szabályozás megsértése csak az atomerőművek megépítésére irányuló munkák piacán fejthetne ki hatásokat, ennélfogva pedig nem járhatna következményekkel a szóban forgó támogatási intézkedés tárgya által érintett piacon, vagyis a villamos energia piacán.

31 Ami különösen azt a kérdést illeti, hogy a közbeszerzési eljárás hiánya milyen hatással van e támogatás összegére, a Törvényszék a megtámadott ítélet 38. pontjában megállapította, hogy nem nyert bizonyítást, hogy más ajánlattevők „kedvezőbb feltételek mellett vagy alacsonyabb áron” tudtak volna megvalósítani két olyan reaktort, amelyek az érintett technológiával működnek. Ezenkívül még abban az esetben is, ha az ilyen közbeszerzési eljárás lefolytatása kihatással lehetett volna a szóban forgó támogatás összegére, e körülmény önmagában semmilyen hatással nem lett volna arra az előnyre, amelyet e támogatás a kedvezményezettje számára jelentett, mivel ez az előny két új atomreaktor üzemeltetés céljából történő térítésmentes rendelkezésre bocsátásából állt. Következésképpen a Törvényszék szerint a szóban forgó támogatás összegének emelése vagy csökkentése nem érintette volna sem a tulajdonképpeni támogatást, sem annak versenyellenes hatását.

32 Másodszor, az első fellebbezési jogalap az ellen irányul, hogy a Törvényszék elutasította az első fokon benyújtott kereset tizedik jogalapjának első részét, amely azon alapult, hogy a támogatásnak az uniós jog más rendelkezéseivel való összeegyeztethetőségét illetően elégtelen a vitatott határozat indokolása. Az Osztrák Köztársaság különösen azt állította a Törvényszék előtt, hogy a Bizottság nem fejtette ki megfelelően azokat az okokat, amelyek alapján nem állapította meg az uniós közbeszerzési szabályozásnak a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése folytán történő megsértését, amely közvetlen odaítélés a szóban forgó támogatás tárgyától elválaszthatatlan részletszabálynak minősül. A Törvényszék e tekintetben a megtámadott ítélet 197. és 198. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a vitatott határozat (280)–(284) preambulumbekezdésében elsődlegesen kifejtette, hogy a 2014/25 irányelv esetleges megsértése és a szóban forgó támogatás tárgya közötti elválaszthatatlan kapcsolat hiánya folytán e jogsértés nem érintheti e támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségét. Ennélfogva a Bizottság a Törvényszék szerint nem volt köteles megjelölni a vitatott határozatban azokat az okokat, amelyek alapján teljesültek a 2014/25 irányelv 50. cikkének c) pontjában előírt feltételek.

33 Harmadszor, amint az a megtámadott ítélet 40. és 43. pontjából kitűnik, a Törvényszék megállapította, hogy a vitatott határozat (285) preambulumbekezdésében a Bizottság kiemelte, hogy mindenesetre egy külön eljárás, nevezetesen a NIF 2015/4231-32 nyilvántartási számú, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás (a továbbiakban: 2015. évi kötelezettségszegési eljárás) keretében értékelte, hogy Magyarország tiszteletben tartotta-e a 2014/25 irányelvet, e kötelezettségszegési eljárás végén pedig a Bizottság megállapította, hogy az ezen irányelvben szabályozott eljárásokat a két új atomreaktor építési munkálatainak odaítélése során ezen irányelv 50. cikkének c) pontja értelmében nem kellett lefolytatni.

34 Lényegében a vitatott határozat e mellékes indokainak vizsgálata során a Törvényszék a megtámadott ítélet 41. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság helyesen állapította meg, hogy a szóban forgó támogatás összeegyeztethetőségével kapcsolatos vizsgálat és az e kötelezettségszegési eljárás eredményei közötti koherencia érdekében visszautalhatott a 2015. évi kötelezettségszegési eljárás keretében végzett értékelésére. Amint az a megtámadott ítélet 42. pontjából kitűnik, a Bizottság alapos elemzést követően konkrétabban úgy ítélte meg, hogy a két új atomreaktor építési munkálatainak a JSC NIAEP részére történő közvetlen odaítélése történhetett előzetes versenyeztetés nélkül is, mivel műszaki okokból nem létezett verseny, ennélfogva pedig a 2014/25 irányelv 50. cikke c) pontjának ii. alpontja releváns. E tekintetben a megtámadott ítélet 43–46. pontja szerint a Bizottság pervezető intézkedést követően olyan dokumentumokat nyújtott be a Törvényszékhez, amelyekből a Törvényszék szerint azt a következtetést kellett levonni, hogy Magyarország kötelezettséget vállalt arra, hogy az érintett projekt többi részének legtöbbje tekintetében átlátható módon, az egyenlő bánásmód alapelvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának alapelvét tiszteletben tartva versenyeztetési eljárásokat fog lefolytatni. Amint az kitűnik a megtámadott ítéletnek különösen a 45. pontjából, a Bizottság által a Törvényszék előtti tárgyaláson tett nyilatkozatok szerint Magyarország e kötelezettségvállalása tükröződik a vitatott határozat (372) preambulumbekezdésében, amelyet e határozat (285) preambulumbekezdésével együtt kell értelmezni.

35 Egyébiránt a megtámadott ítélet 47. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy nem lehet helyt adni annak, hogy a támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó eljárás keretében megkérdőjelezzék az összes olyan határozatot, amelyeket korábban hoztak, és amelyek már az 1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet (C-225/91, EU:C:1993:239, 44. pont) értelmében vett olyan különös szabályok által szabályozott külön eljárás tárgyát képezték, amelyek különböznek az állami támogatásokra vonatkozó szabályoktól. A jogbiztonság elvével ellentétes lenne, ha a Bizottság állami támogatási eljárás keretében felülvizsgálná az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződés odaítélését, miközben nem rendelkezik új információkkal azokhoz képest, amelyekkel akkor rendelkezett, amikor a korábban folytatott kötelezettségszegési eljárás lezárása mellett döntött. Márpedig a Bizottság szerint a vitatott határozat elfogadásának időpontjában ez volt a helyzet annak vizsgálatát illetően, hogy Magyarország tiszteletben tartotta-e az uniós közbeszerzési szabályozást a paksi telephely két új atomreaktorával kapcsolatos építési szerződés odaítélése keretében.

36 Ami az Osztrák Köztársaság azon érvét illeti, amely szerint egy kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás nem döntheti el előre a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozás esetleges megsértésének állami támogatási eljárás keretében történő értékelését, mivel a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást a célszerűség elve szabályozza, a Törvényszék a megtámadott ítélet 48. pontjában megállapította, hogy ez az érv nem releváns, mivel a Bizottság ténylegesen megindította ez utóbbi eljárást, amelynek keretében elvégezte azon műszaki okok elemzését, amelyekre Magyarország támaszkodott, és amelynek eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy teljesülnek a 2014/25 irányelv 50. cikkének c) pontjában foglalt

feltételek. Ezenkívül a 2015. évi kötelezettségszegési eljárás eredményét a vitatott határozat (285) preambulumbekezdése kizárólag azért minősítette „előzetes következtetésnek”, mert a Bizottságnak megvan a lehetősége arra, hogy új információk alapján bármikor ugyanilyen jellegű új eljárást indítson.

37 Az első fellebbezési jogalap három részből áll, amelyek közül az első kettőt együttesen kell megvizsgálni.

1. Az első fellebbezési jogalap első és második részéről

a) A felek érvei

38 Az első fellebbezési jogalap első része keretében a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság mindenekelőtt lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletnek különösen a 27. és 201. pontjában „mesterséges” különbséget tett a két új atomreaktor megépítése és azoknak a Paks II társaság részére történő térítésmentes rendelkezésre bocsátása között, mivel a Törvényszék a szóban forgó támogatási intézkedés tárgyaként csak e rendelkezésre bocsátást vette figyelembe. Konkrétabban, az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy a szóban forgó támogatás tárgyát képező intézkedéseket összességükben kell figyelembe venni. A két új atomreaktor térítésmentes rendelkezésre bocsátása és a Magyarország által erre fordított források között a Törvényszék által tett „szigorú különbségtétel” így tévesnek bizonyul. Ezt követően, utalva a megtámadott ítéletnek különösen a 2., 65., 73. és 188. pontjára, az Osztrák Köztársaság – formálisan ugyan kétségkívül a második fellebbezési jogalap keretében, viszont olyan érvelés részeként, amely lényegében továbbra is az első fellebbezési jogalaphoz tartozik – megjegyzi, hogy a Törvényszék ebben az ítéletben nem egyetlen, hanem több leírást is adott a szóban forgó támogatási intézkedésről.

39 A Törvényszék egyébiránt tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a 2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítéletben (C-594/18 P, EU:C:2020:742) a Bíróság nem kívánta kiterjeszteni a szóban forgó támogatási eljáráshoz hasonló eljárás keretében a Bizottságra háruló vizsgálat terjedelmét.

40 A Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék e tekintetben nem alkalmazta tévesen a jogot, és azt állítja, hogy az Osztrák Köztársaság tévesen összekeveri a szóban forgó támogatás tárgyát és annak részletszabályait. Többek között a 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítéletre (C-284/21 P, EU:C:2023:58) hivatkozva a Bizottság emlékeztet arra, hogy valamely támogatás részletszabályait csak akkor kell a szóban forgó támogatási eljáráshoz hasonló eljárás keretében értékelni, ha azok annyira megbonthatatlanul kapcsolódnak az érintett támogatás tárgyához, hogy azokat nem lehet elszigetelten értékelni. A Bizottság szerint a Törvényszék a jelen ügyben helyesen tett különbséget egyrészt a szóban forgó támogatás és annak tárgya, másrészt pedig e támogatás részletszabályai között, a megtámadott ítélet 36. pontjában pedig helyesen állapította meg, hogy a két atomreaktor fejlesztésével és megépítésével kapcsolatos szerződésre vonatkozó közbeszerzési eljárás megelőzte a tulajdonképpeni támogatási intézkedést, vagyis azt, hogy „térítésmentesen a Paks II társaság rendelkezésére bocsá[ss]anak két új atomreaktort abból a célból, hogy e társaság üzemeltesse azokat”, tehát nem minősült maga a szóban forgó támogatás részletszabályának.

41 Egyébiránt a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a közbeszerzési eljárás lefolytatása és a két új atomreaktor megépítése érdekében egy másik vállalkozás esetleges igénybevétele nem változtatott volna a szóban forgó támogatásnak sem a tárgyán, sem a kedvezményezettjén. Még ha feltételezzük is, hogy megsértették a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozást – ami a Bizottság szerint nem így van –, annak hatásai az atomerőművek építési munkáinak piacára korlátozódtak, és nem járnak következményekkel a villamos energia piacán, amelyet a szóban forgó támogatási intézkedés érint. Hasonlóképpen, még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó támogatás összegére kihatással lehetett a két új atomreaktor megépítésével kapcsolatos szerződés közvetlen odaítélése – ami szintén nem így van –, a Bizottság azt állítja, hogy ő mindenesetre gondosan folytatta le az érintett intézkedés arányosságának értékelését, figyelembe véve az összes releváns tényezőt.

42 Az első fellebbezési jogalap második részében az Osztrák Köztársaság mindenekelőtt lényegében azt állítja, hogy ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítéletnek többek között a 35–39. pontjában megállapított, a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés odaítélése közvetlen kapcsolatban áll a szóban forgó támogatási intézkedéssel. E tekintetben az Osztrák Köztársaság arra a célkitűzésre hivatkozik, hogy biztosítani kell a belső piacon a tisztességes és torzulásmentes versenyt, amely célkitűzés a közbeszerzési jogban és az állami támogatások jogában közös. Ezt követően az Osztrák Köztársaság megjegyzi, hogy valójában a két új atomreaktor rendelkezésre bocsátása és az Oroszországi Föderáció által Magyarországnak nyújtott kölcsön rendkívül szoros kapcsolatban áll egymással, mivel az orosz és a magyar hatóságok – amint ez kitűnik a kormányközi egyezményből – az érintett műveletet „átfogó folyamatként” alakították ki és hajtották végre.

43 Az Osztrák Köztársaság – továbbra is az első fellebbezési jogalap keretében, utalva e tekintetben a második fellebbezési jogalap keretében megfogalmazott érveire – hangsúlyozza továbbá, hogy a közbeszerzési jog szabályainak megsértése kihatással van magára a támogatásra, közelebbről pedig e támogatás arányosságára és összegére is. Egyébiránt az Osztrák Köztársaság kifejti, hogy a közbeszerzési jog rendelkezéseinek megfelelő versenyeztetés teljesen eltérő támogatáshoz vezethetett volna, különösen annak összegét és szerkezetét illetően, abban az értelemben, hogy a két új atomreaktor megépítésére vonatkozó kedvezőbb ajánlat közvetlenül csökkentette volna a szóban forgó támogatás összegét.

44 E tekintetben az Osztrák Köztársaság vitatja a megtámadott ítélet 36. és 38. pontját, amennyiben e pontokban a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a szóban forgó támogatás összegének emelkedése vagy csökkenése nem jelenti sem a tulajdonképpeni támogatás módosítását, sem pedig a versenyre gyakorolt hatásának megváltozását. Ha versenyeztetési eljárás keretében be lehetett volna nyújtani kedvezőbb ajánlatot, és azt elfogadták volna, a szóban forgó támogatás az összege és szerkezete tekintetében eltérő lehetett volna. Így versenyeztetési eljárás hiányában nem garantálható, hogy a szóban forgó támogatás valóban arányos legyen, vagyis a szükséges minimumra korlátozódjon.

45 A Bizottság emlékeztet arra, hogy az 1977. március 22-i Iannelli & Volpi ítéletből (74/76, EU:C:1977:51) kitűnik, hogy valamely támogatás tárgyához csak azok a részletszabályok kapcsolódnak megbonthatatlanul, amelyeket nem lehet elszigetelten vizsgálni. Márpedig a jelen ügyben a szóban forgó támogatásnak a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozással való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kérdést külön is értékelni lehet, és azt egyébként a 2015. évi kötelezettségszegési eljárás keretében a Bizottság meg is tette.

46 Ami az Osztrák Köztársaságnak a kormányközi egyezményre alapított érvét (lásd a jelen ítélet 42. pontját) illeti, a Bizottság továbbá azt állítja, hogy ezt az érvet első alkalommal a fellebbezés keretében hozták fel, ezért az elfogadhatatlan.

47 Egyébiránt a Bizottság megjegyzi, hogy annak lehetősége, hogy a szóban forgó támogatás összege és szerkezete eltérő lehetett volna, ha versenyeztetési eljárást folytattak volna le, szintén nem releváns elem, mivel a szóban forgó támogatás arányosságának vizsgálata nem vezetett volna eltérő eredményre. Amint az kitűnik a megtámadott ítélet 38. pontjából, mivel e támogatás tárgya két új atomreaktor térítésmentes rendelkezésre bocsátásából áll, a támogatás összegének emelkedése vagy csökkenése önmagában nem von maga után eltérő értékelést.

48 A Bíróság előtti tárgyaláson a Bizottság jelezte, hogy a szóban forgó támogatási intézkedés tárgyát képező beruházás összege 12,5 milliárd euró volt, amelyből az Oroszországi Föderáció 10 milliárd euró kölcsönt nyújtott a kormányközi egyezmény alapján, 2,5 milliárd euró pedig Magyarország saját forrásaiból származott. A Bizottság azt állította, hogy egy piaci szereplő ilyen beruházás révén nem szerzett volna elegendő nyereséget, mielőtt arra a következtetésre jutott volna, hogy Magyarország támogatása nélkül a szóban forgó projektet nem hajtották volna végre, következésképpen pedig e tagállamnak 12,5 milliárd eurót kellett beruháznia. E tekintetben a Bíróság kérdésére válaszolva a Bizottság megerősítette, hogy ez utóbbi összeg megfelel a két új atomreaktor megépítése költségének, valamint bizonyos olyan beruházásoknak, amelyek e reaktoroknak a Paks II társaság általi üzemeltetéséhez kapcsolódnak.

49 A Francia Köztársaság lényegében azt állítja, hogy az Osztrák Köztársaság a két új atomreaktor megépítésével kapcsolatos szerződés közvetlen odaítélésére – mint a szóban forgó támogatástól elválaszthatatlan részletszabályra – vonatkozó érvelésével valójában a tények és bizonyítékok Törvényszék általi értékelését kívánja vitatni. Márpedig az elferdítés esetét kivéve az ilyen értékelés nem minősül olyan jogkérdésnek, amelyet mint ilyet fellebbezés keretében a Bíróságnak felül kellene vizsgálnia.

b) A Bíróság álláspontja

50 Az első fellebbezési jogalap első és második részében az Osztrák Köztársaság a megtámadott ítélet 35–38. pontjában kifejtett elemzést kívánja megkérdőjelezni, amennyiben a Törvényszék ezen elemzés végén helybenhagyta a vitatott határozat (284) preambulumbekezdésében elsődlegesen levont azon következtetést, amely szerint a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozás esetleges megsértése és a szóban forgó támogatás tárgya közötti elválaszthatatlan kapcsolat hiányában e támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelését e jogsértés nem érintheti.

51 Az Osztrák Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot egyrészt azáltal, hogy a szóban forgó támogatási intézkedés tárgyának meghatározásából kizárta a két új atomreaktor megépítését, másrészt pedig azáltal, hogy helybenhagyta a Bizottság azon következtetését, amely szerint az ezen építésre irányuló szerződés közvetlen odaítélése nem minősül e támogatás e támogatás olyan részletszabályának, amely elválaszthatatlan lenne e támogatás tárgyától.

52 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 108. cikk szerinti eljárás soha nem vezethet a Szerződés különös rendelkezéseivel ellentétes eredményre. Így az olyan állami támogatás, amely önmagában vagy bizonyos

részletszabályainál fogva sérti az uniós jog rendelkezéseit vagy általános elveit, nem nyilvánítható a belső piaccal összeegyeztethetőnek (2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 Amint azt lényegében a főtanácsnok is kiemelte az indítványának 33. pontjában, ennélfogva a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a Bizottságnak abban az esetben kell figyelembe vennie az uniós jog állami támogatásokra vonatkozó rendelkezésektől eltérő rendelkezéseinek megsértéseit, ha az ilyen jogsértés a finanszírozott gazdasági tevékenységből, magából a támogatásból vagy annak tárgyából, vagy akár a támogatás tárgyához megbonthatatlanul kapcsolódó részletszabályokból ered (lásd ebben az értelemben: 1977. március 22-i Iannelli & Volpi ítélet, 74/76, EU:C:1977:51, 14. pont; 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 98. és 103. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

54 Így, ha valamely támogatás részletszabályai olyan megbonthatatlanul kapcsolódnak a támogatás tárgyához, hogy azokat nem lehet külön-külön vizsgálni, az említett támogatás egészének összeegyeztethetőségére vagy összeegyeztethetetlenségére gyakorolt hatásukat szükségszerűen az EUMSZ 108. cikkben előírt eljárás keretében kell értékelni (2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 97. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az ilyen részletszabályok tehát azon elemek közé tartoznak, amelyeket a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, és amelyeket adott esetben jóvá kell hagynia oly módon, hogy amennyiben azok az uniós jog rendelkezéseinek vagy általános elveinek megsértését eredményezik, az ugyanezen támogatást engedélyező bizottsági határozat szükségszerűen jogellenes lenne (lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 99. pont).

55 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 30. pontjában helyesen állapította meg, hogy a 2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítéletből (C-594/18 P, EU:C:2020:742) nem lehet arra következtetni, hogy a Bíróság el kívánt volna térni azon ítélkezési gyakorlatától, amely szerint különbséget kell tenni a támogatás tárgyával elválaszthatatlanul összefüggő részletszabályok és azon részletszabályok között, amelyek esetében nem áll fenn ilyen összefüggés, ennélfogva pedig el kell utasítani az Osztrák Köztársaság erre vonatkozó érveit. Kétségtelen, hogy a Bíróság a 2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítéletben (C-594/18 P, EU:C:2020:742) nem hivatkozott a támogatással vagy annak tárgyával elválaszthatatlanul összefüggő részletszabályokkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatára. Ez azonban azzal függ össze, hogy az utóbbi ítélet alapjául szolgáló ügyben az uniós jognak kizárólag olyan állítólagos megsértéséről volt szó, amely magából az érintett támogatással finanszírozni kívánt gazdasági tevékenységből eredt, és amelyet ennélfogva nem lehetett elválasztani e támogatás tárgyától (lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 98. pont).

1) A szóban forgó támogatás tárgyának meghatározásáról

56 Mindenekelőtt meg kell vizsgálni, hogy a Törvényszék helyesen tette-e, amikor a szóban forgó támogatás tárgyát a megtámadott ítélet 36. pontjában akként határozta meg, hogy az kizárólag abból áll, hogy „térítésmentesen a Paks II társaság rendelkezésére bocsátanak két új atomreaktort abból a célból, hogy e társaság üzemeltesse azokat”, kizárva ezáltal e tárgyból e reaktorok megépítését.

57 Ami elöljáróban azt a kérdést illeti, hogy elfogadható-e a megtámadott ítélet 36. pontja ellen irányuló érvelés, egyrészt ki kell emelni, hogy jóllehet az eljárási szabályzat 170. cikkének (1) bekezdése értelmében a Törvényszék előtti jogvita tárgyát a fellebbezésben nem lehet megváltoztatni, a fellebbező előterjeszthet olyan fellebbezést, amelyben a Bíróság előtt olyan jogalapokra és érvekre hivatkozik, amelyek magából a megtámadott ítéletből erednek, és amelyek ezen ítélet jogi megalapozottságának kifogásolására irányulnak (lásd: 2024. október 4-i Aeris Invest kontra Bizottság és ESZT ítélet, C-535/22 P, EU:C:2024:819, 146. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ennélfogva, ellentétben azzal, amit a Francia Köztársaság a viszonválaszában állít, az Osztrák Köztársaság megteheti, hogy először a fellebbezés szakaszában hozzon fel olyan érvelést, amely az ellen irányul, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 36. pontjában hogyan határozta meg a szóban forgó támogatás tárgyát.

58 Másrészt, az ítélkezési gyakorlat szerint fellebbezés esetén a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel sem a tényállás megállapítására, sem – főszabály szerint – a Törvényszék által az e tényállás alátámasztása érdekében alapul vett bizonyítékok megvizsgálására. A Bíróságnak a Törvényszék által tett ténymegállapítások feletti felülvizsgálati jogköre többek között a tények elferdítésére, vagyis e megállapításoknak az ügy irataiból eredő tárgyi pontatlanságára, a bizonyítékok elferdítésére, a bizonyítékok jogi minősítésére, valamint arra a kérdésre terjed ki, hogy a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó szabályokat tiszteletben tartották-e (2024. szeptember 10-i Bizottság kontra Írország és társai ítélet, C-465/20 P, EU:C:2024:724, 168. és 169. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig a jelen ügyben az Osztrák Köztársaság a szóban forgó támogatási intézkedés tárgyának a Törvényszék általi meghatározására vonatkozó érvelésével nem a tényállás Törvényszék általi megállapítását, hanem e tények Törvényszék általi jogi minősítését vitatja.

59 A megtámadott ítélet 36. pontjában levezetett értékelés érdemét illetően a Törvényszék a jelen ítélet 56. pontjában felidézett előfeltevésre támaszkodott annak megállapításakor, hogy „[a]z a kérdés, hogy az e két reaktor megépítésére irányuló szerződés odaítélésének közbeszerzési eljárás tárgyát kellett volna-e képeznie, a térítésmentesen rendelkezésre bocsátott termék előállítására és átadására vonatkozik, ezáltal pedig megelőzi a tulajdonképpeni támogatási intézkedést”, majd arra a következtetésre jutott, hogy „[í]gy a két új reaktor fejlesztésére és megépítésére irányuló szerződés odaítélésére vonatkozó döntés nem minősül maga a támogatás részletszabályának”.

60 Márpedig nem zárható ki a szóban forgó támogatási intézkedés tárgyából az olyan művelet, amelynek lényeges elemei kitűnnek ezen intézkedés bejelentéséből, és amely annak szerves részét képezi, mivel az említett intézkedés végrehajtásához, ennélfogva pedig az intézkedés tárgyának megvalósításához szükséges elemnek minősül.

61 A jelen ügyben, amint az kitűnik a megtámadott ítélet 2. pontjából, a Magyarország által tervezett támogatás célja a nukleáris energiatermelési tevékenység támogatása volt, amely célkitűzést egy olyan projekttel kívánták elérni, amely magának a szóban forgó támogatási intézkedés bejelentésének a címe szerint is „két új atomreaktor fejlesztésére” irányult. A megtámadott ítélet 5. és 6. pontjából az is kitűnik, hogy a kormányközi egyezmény szerint e két új atomreaktor fejlesztése magában foglalta azok tervezését és megépítését, vagyis olyan műveletet, amelynek alapvető elemei – azaz többek között a gyártó személye és az említett két új atomreaktor műszaki jellemzői – a szóban forgó támogatási intézkedés bejelentéséből is kitűntek.

62 Ráadásul a vitatott határozatnak a megtámadott ítélet 116. pontjában idézett (9) preambulumbekezdésében, „A projekt leírása” című 2.1. pontban az szerepel, hogy „[a]z intézkedés két új atomreaktor […] fejlesztésére irányul Magyarországon, amelyek kivitelezését

teljes mértékben a [M]agyar [Á]llam finanszírozza a [Paks II] […] entitás javára, amely az új reaktorok tulajdonosa és üzemeltetője lesz”. Ugyanezen kontextusban e határozat (324)–(328) preambulumbekezdésében a Bizottság a bejelentett támogatási intézkedést úgy írja le, mint amely „megfelelő eszközül szolgál a […] két új [reaktor] megépítéséhez”, „az atomenergia [előmozdítása] […] mint közös érdeket szolgáló célkitűzés” szem előtt tartásával.

63 A szóban forgó támogatás összegét illetően a megtámadott ítélet 188. pontjából – amely átveszi az említett határozat (15) preambulumbekezdésében szereplő információkat – kitűnik, hogy e támogatás „10 milliárd euró összegű rulírozó hitelkeretet és további 2,5 milliárd euró, a Magyar Állam által folyósított összeget foglal[t] magában”. Amint az kitűnik ezen ítélet 7. pontjából, e hitelkeretet a kormányközi egyezmény szerint az Oroszországi Föderáció által Magyarországnak nyújtott kölcsön révén bocsátották rendelkezésre, annak felhasználása pedig kizárólag a két új atomreaktor tervezésére, építésére és üzembe helyezésére korlátozódott. Végül, amint az a jelen ítélet 48. pontjában is megállapításra került, a Bizottság a tárgyaláson megerősítette, hogy a Magyarország által a szóban forgó projekt keretében befektetett összeg megfelel többek között e két új atomreaktor megépítése költségének.

64 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy mivel az említett reaktorok megépítése egyrészt szükséges elem volt a szóban forgó bejelentett intézkedés által követett cél megvalósításához, másrészt pedig olyan műveletről volt szó, amelyet – legalábbis közvetetten – Magyarország forrásaiból finanszíroztak, ezen építkezés az e tagállam által bejelentett támogatási intézkedés szerves részét képezte, következésképpen azt a Törvényszék nem zárhatta ki érvényesen ugyanezen intézkedés tárgyából.

65 Következésképpen a Törvényszék által a megtámadott ítélet 36. pontjában tett azon megállapítás, amely szerint e támogatás egyetlen tárgya az volt, hogy „térítésmentesen a Paks II társaság rendelkezésére bocsátanak két új atomreaktort abból a célból, hogy e társaság üzemeltesse azokat”, a releváns tények téves jogi minősítéséből ered.

2) Az elválaszthatatlan részletszabály fennállásáról

66 E körülmények között ezt követően azt kell megvizsgálni, hogy a tényállás jogi minősítése során elkövetett, a jelen ítélet 65. pontjában megállapított hiba ellenére a Törvényszék helyesen tette-e, amikor a megtámadott ítélet 39. pontjában helybenhagyta a vitatott határozatban elsődlegesen levont azon következtetést, amely szerint a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése, vagyis e szerződésnek a JSC NIAEP részére közbeszerzési eljárás nélkül történő odaítélése nem minősül az említett támogatás tárgyától elválaszthatatlan, a jelen ítélet 54. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett részletszabálynak.

67 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében, ha a Törvényszék ítéletének indokolása az uniós jogot sérti, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, az ilyen jogsértés nem eredményezheti az említett ítélet hatályon kívül helyezését, és az indokolást meg kell változtatni (2023. december 14-i Bizottság kontra Amazon.com és társai ítélet, C-457/21 P, EU:C:2023:985, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

68 E tekintetben a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése szükségképpen a szóban forgó támogatás tárgyához kapcsolódó részletszabálynak minősült, mivel – amint az a jelen ítélet 64. pontjában megállapításra került – ezen építkezés szerves részét képezte a szóban forgó intézkedésnek, ahogyan azt Magyarország bejelentette, és amely a két új reaktornak a Paks II társaság részére történő térítésmentes rendelkezésre bocsátására irányult.

69 Mindazonáltal, amint azt indítványának 48. pontjában lényegében a főtanácsnok is kiemelte, még azt is meg kell vizsgálni, hogy úgy tekinthető-e, hogy e részletszabály olyannyira megbonthatatlanul kapcsolódik a szóban forgó támogatás tárgyához, hogy a Bizottság e támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata keretében köteles volt értékelni, hogy e részletszabály megfelel-e a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozásnak.

70 Amint azt a jelen ítélet 54. pontja is felidézi, a Bizottságnak az EUMSZ 108. cikk szerinti eljárás keretében kell értékelnie a támogatás tárgyától elválaszthatatlan részletszabályokat, vagyis azokat, amelyek annyira megbonthatatlanul kapcsolódnak e tárgyhoz, hogy azok elkülönítetten nem értékelhetők, így e támogatás egészének a belső piaccal való összeegyeztethetőségére vagy összeegyeztethetetlenségére gyakorolt hatásukat szükségszerűen ezen eljárás keretében kell értékelni.

71 Ezzel szemben nem minősülnek a támogatás tárgyától elválaszthatatlan részletszabályoknak azok a részletszabályok, amelyek ugyan a szóban forgó támogatási intézkedés részét képezik, de konkrétan nem szükségesek a támogatás tárgyának megvalósításához vagy a támogatás működéséhez (lásd ebben az értelemben: 1977. március 22-i Iannelli & Volpi ítélet, 74/76, EU:C:1977:5, 14. pont; 2019. május 2-i A-Fonds ítélet, C-598/17, EU:C:2019:352, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Így a Bíróság kimondta, hogy nem minősülnek valamely támogatási intézkedés elválaszthatatlan részletszabályainak az érintett tagállam által elfogadott, ténybeli szempontból kétségkívül összefüggő, de jogilag elkülönülő intézkedések (2023. december 14-i CAPA és társai kontra Bizottság végzés, C-742/21 P, EU:C:2023:1000, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

72 A jelen ügyben, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 39. pontjában megállapított, a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése a Magyarország által a Bizottságnak bejelentett támogatási intézkedés tárgyától elválaszthatatlan részletszabálynak minősül, amely intézkedés e reaktorok fejlesztésére irányult annak érdekében, hogy azokat térítésmentesen a Paks II társaság rendelkezésére bocsássák. Amint ugyanis a Törvényszék által a megtámadott ítélet 6–8. pontjában tett megállapításokból kitűnik, az ilyen odaítélésben megnyilvánuló részletszabály elengedhetetlen volt a támogatás ekképpen meghatározott tárgyának megvalósításához.

73 E megállapítások szerint az Oroszországi Föderáció kötelezettséget vállalt arra, hogy hitelt nyújt Magyarországnak a Paksi Atomerőmű két új atomreaktora fejlesztésének finanszírozása céljából, amelyek építését az Oroszországi Föderáció által kijelölt JSC NIAEP végzi, azzal, hogy az e fejlesztéshez szükséges források nagy részét Oroszország fejlesztési és külgazdasági bankjának kell kezelnie, továbbá hogy e banknak a Paks II társaság kérelme alapján e reaktorok építésének minden egyes, megfelelőnek tekintett szakasza vonatkozásában kifizetéseket kell teljesítenie a JSC NIAEP részére. E kölcsön így 10 milliárd euró összegű rulírozó hitelkeretből állt, amelynek felhasználása kizárólag ezen új reaktorok tervezésére, megépítésére és üzembe helyezésére korlátozódott. Ezenkívül előírták, hogy a Magyarország saját költségvetéséből származó, az

említett fejlesztés finanszírozásához szükséges további 2,5 milliárd euró összeget szintén közvetlenül a JSC NIAEP részére kell kifizetni a Paks II társaság kérelme alapján; ebben az esetben a kifizetésről e tagállam Államadósság Kezelő Központjának kell gondoskodnia.

74 Márpedig e finanszírozási forma, amely kifejezetten az új reaktoroknak a Paks II társaság részére történő térítésmentes rendelkezésre bocsátás céljából történő fejlesztésére irányul, és amely a két érintett új atomreaktor építési munkálatainak előrehaladtával a források fokozatos felszabadítását írta elő a JSC NIAEP javára, megerősíti, hogy az e reaktorok megépítésére irányuló szerződés ez utóbbi társaságnak történő közvetlen odaítélése megbonthatatlanul kapcsolódott az említett rendelkezésre bocsátáshoz.

75 Ebből következik, hogy a jelen ítélet 52. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében az, ha a szóban forgó támogatási intézkedéstől elválaszthatatlan e részletszabály folytán adott esetben megsértik az uniós jog olyan rendelkezéseit vagy általános elveit, mint amilyen az uniós közbeszerzési szabályozás, akadályát képezhette annak, hogy ezen intézkedést az EUMSZ 108. cikk alapján folytatott eljárás keretében a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítsák.

76 Annak elemzése, hogy a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése összehangban volt-e az említett szabályozással, annál is inkább szükséges volt, mivel a valamely infrastruktúra megépítésére vonatkozó szerződés odaítélése céljából nyílt, pártatlan és feltétel nélküli közbeszerzési eljárás lefolytatása – amint azt az Osztrák Köztársaság is helyesen állítja – hatással lehet többek között az ezen építéshez szükséges beruházás költségeire és ezen infrastruktúra tulajdonságaira, ennélfogva pedig az ily módon valamely vállalkozásnak vagy vállalkozáscsoportnak esetlegesen biztosított előny terjedelmére (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2013. október 24-i Land Burgenland és társai kontra Bizottság ítélet, C-214/12 P, C-215/12 P és C-223/12 P, EU:C:2013:682, 94. pont; 2018. március 7-i SNCF Mobilités kontra Bizottság ítélet, C-127/16 P, EU:C:2018:165, 140. pont; 2022. november 17-i Volotea és easyJet kontra Bizottság ítélet, C-331/20 P és C-343/20 P, EU:C:2022:886, 126. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

77 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kétségkívül kitűnik, hogy a Bizottságnak nem feladata, hogy saját kezdeményezésére és ilyen értelmű valószínűsítő körülmények hiányában felkutasson minden olyan információt, amely kapcsolatban állhat az előtte folyamatban lévő üggyel, még akkor sem, ha ezek az információk nyilvánosan hozzáférhetők (2024. szeptember 5-i Szlovénia kontra Bizottság ítélet, C-447/22 P, EU:C:2024:678, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanakkor a jelen ügyben, amint az kitűnik a vitatott határozatnak a megtámadott ítélet 25. pontjában hivatkozott (279)–(287) preambulumbekezdéséből, a vitatott határozat elfogadásához vezető eljárás során számos érintett fél felvetette azt a kérdést, hogy a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése összeegyeztethető-e az uniós közbeszerzési szabályozással.

78 Ennélfogva először is meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 38. pontjában tévesen ítélte úgy, hogy a Bizottság helyesen állapíthatta meg, hogy a vitatott határozat jogszerűsége nem függ attól, hogy Magyarország tiszteletben tartotta-e a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó uniós szabályokat, mivel még abban az esetben is, ha a közbeszerzési eljárás lefolytatása módosíthatta volna a támogatás összegét, e körülmény önmagában semmilyen következménnyel nem járt arra az előnyre nézve, amelyet e támogatás a kedvezményezettje számára jelentett, és amely két új atomreaktornak a Paks II társaság részére történő térítésmentes rendelkezésre bocsátásában állt abból a célból, hogy e társaság üzemeltesse

azokat. Az ilyen megállapítás ugyanis összeegyeztethetetlen azzal a körülménnyel, hogy az e reaktorok megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélésében megnyilvánuló részletszabály megbonthatatlanul kapcsolódott e rendelkezésre bocsátáshoz, így azt az EUMSZ 108. cikk alapján lefolytatott eljárás keretében bele kellett volna foglalni annak vizsgálatába, hogy a szóban forgó támogatási intézkedés összeegyeztethető-e a belső piaccal.

79 Másodszor, téves a Törvényszék által a megtámadott ítélet 37. pontjában tett azon megállapítás is, amely szerint „a közbeszerzési szabályok megsértése kizárólag az atomerőművek megépítésére irányuló munkák piacán fejtene ki hatásokat, és nem járhatna következményekkel a vitatott támogatási intézkedés [tárgya] által érintett piacon”. A megtámadott ítélet e pontjában így megfogalmazotthoz hasonló feltétel ugyanis egyáltalán nem következik a jelen ítélet 52. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból. Amint azt indítványának 56. pontjában a főtanácsnok is felidézte, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy amikor a Bizottság azt értékeli, hogy a tervezett támogatás megfelel-e az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában előírt azon feltételnek, hogy ne befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekkel ellentétes mértékben, figyelembe kell vennie azokat a negatív hatásokat, amelyeket e támogatás a versenyre, általában pedig a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolhat (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítélet, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 47. és 101. pont).

80 Következésképpen nem zárható ki, hogy az uniós jog valamely rendelkezésének olyan megsértését, amely egy másik, viszont a bejelentett támogatási intézkedéssel érintett piachoz kapcsolódó piacon járhat versenytorzulással, a Bizottságnak figyelembe kell vennie ezen intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata keretében. A jelen ügyben ez a helyzet azon versenytorzulás tekintetében, amely az atomerőművek építésének piacán abból eredhetett, hogy a két új atomreaktornak a paksi telephelyen történő megépítésére vonatkozó szerződést a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozás megsértésével ítélték oda, mivel ez az odaítélés a szóban forgó támogatási intézkedés tárgyától elválaszthatatlan részletszabálynak minősült.

81 Az eddigi megfontolások összességéből következik, hogy a Bizottság által a vitatott határozatban elsődlegesen megfogalmazott azon következtetésre tekintettel, amely szerint a Bizottság nem volt köteles megvizsgálni, hogy a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése megfelelt-e az uniós közbeszerzési szabályozásnak, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor egyrészt a megtámadott ítélet 36. pontjában megállapította azt, hogy a szóban forgó támogatási intézkedés tárgya nem foglalta magában e két új reaktor megépítését, másrészt pedig a megtámadott ítélet 39. pontjában azt, hogy a Bizottság helyesen állapította meg, hogy az e két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés odaítélése nem minősül e támogatás olyan részletszabályának, amely elválaszthatatlan kapcsolatban állna azzal.

82 Következésképpen az első fellebbezési jogalap első és második részének helyt kell adni.

83 Meg kell azonban vizsgálni ezen első jogalap harmadik részét is, amelyben az Osztrák Köztársaság a Bizottság által a teljesség kedvéért megfogalmazott azon következtetés Törvényszék általi vizsgálatát vitatja, amely szerint lényegében a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése semmiképpen nem eredményezte a 2014/25 irányelv megsértését.

2. Az első fellebbezési jogalap harmadik részéről

a) A felek érvei

84 Az első fellebbezési jogalap harmadik részében a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság a megtámadott ítélet 40–50. pontját, különösen pedig annak 41. pontját vitatja, amelyben a Törvényszék lényegében megállapította, hogy még ha úgy is tekintjük, hogy a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése a szóban forgó támogatási intézkedéstől vagy annak tárgyától elválaszthatatlan részletszabálynak minősíthető, a Bizottság a vitatott határozat (285) preambulumbekezdésében akkor is helyesen állapította meg, hogy a teljesség kedvéért visszautalhatott arra az értékelésre, amelyet e tekintetben a 2015. évi kötelezettségszegési eljárás keretében végzett. Az Osztrák Köztársaság pontosítja, hogy – amint az kitűnik a megtámadott ítélet 40. pontjából – a Bizottság kiemelte, hogy mindenesetre e kötelezettségszegési eljárás keretében sor került annak értékelésére, hogy Magyarország tiszteletben tartotta-e a közbeszerzésre vonatkozó uniós szabályozást, ezen eljárás előzetes következtetése pedig az volt, hogy a 2014/25 irányelvben előírt eljárások ezen irányelv 50. cikkének c) pontja alapján nem alkalmazhatók ezen építési szerződés odaítélésére.

85 Az Osztrák Köztársaság szerint az, ha csupán visszautalnak egy lezárt, nem nyilvános kötelezettségszegési eljárásra, vagyis a 2015. évi kötelezettségszegési eljárásra, nem minősül elegendő indokolásnak, annál is inkább, mivel a vitatott határozat elfogadása előtt olyan észrevételeket terjesztettek a Bizottság elé, amelyek a közbeszerzési jog esetleges megsértésére vonatkoztak. Ezt az állítást megerősíti az a tény, hogy a Törvényszéknek pervezető intézkedés keretében fel kellett hívnia a Bizottságot, hogy nyújtsa be hozzá a 2015. évi kötelezettségszegési eljárásra vonatkozó releváns dokumentumokat, amelyek nélkül a Törvényszék nem tudta volna megállapítani, hogy megsértették-e a közbeszerzésre vonatkozó uniós szabályozást.

86 Egyébiránt az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a 2014/25 irányelv 50. cikke c) pontjának ii. alpontjában előírt kivételt szigorúan kell értelmezni. Márpedig valószínű, hogy a szóban forgó projekt műszaki követelményeit, amelyek a biztonság szempontjaira összpontosítanak, mesterségesen szűkítették az orosz építési modellre annak érdekében, hogy orosz finanszírozáshoz lehessen jutni.

87 E tekintetben az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 38. pontjában megállapított, nem az Osztrák Köztársaság feladata volt annak bizonyítása, hogy más ajánlattevők a két új atomreaktort „kedvezőbb feltételek mellett vagy alacsonyabb áron” tudták volna megvalósítani.

88 Az Osztrák Köztársaság végül kifejti, hogy sem a *res iudicata* elvével, sem a jogbiztonság elvével nem ellentétes, hogy egy befejezett kötelezettségszegési eljárást bármely időpontban újból megindítsanak. Így álláspontja szerint, ha a Bizottság a jelen ügyben a szóban forgó támogatási intézkedés értékelése keretében arra a következtetésre jutott volna, hogy megsértették a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozást, semmi nem akadályozta volna meg abban, hogy Magyarországgal szemben új kötelezettségszegési eljárást indítson.

89 A Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 41. pontjában, hogy a Bizottság támaszkodhatott egy befejezett kötelezettségszegési eljárásra. A Törvényszékhez pervezető intézkedést követően benyújtott bizonyítékokból kitűnik, hogy a két új atomreaktor megépítésének műszaki okokból történő, a 2014/25 irányelv 50. cikkének c) pontja szerinti közvetlen odaítélése „a projekt leglényegesebb részei tekintetében” indokolt

volt. A Bizottság hangsúlyozza, hogy a kielégítő megoldás elérése érdekében Magyarország azt is jelezte, hogy kész átláthatóan eljárni „a projekt többi részének legtöbbje” tekintetében. E kötelezettségvállalás „lehetővé tette a Bizottság számára, hogy lezárja a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást”. Egyébiránt, ha a vitatott határozat elfogadásához vezető eljárás keretében sor került volna annak vizsgálatára, hogy e két új reaktor megépítésének közvetlen odaítélése összeegyeztethető-e az uniós joggal, holott ezt a Bizottság a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében már megvizsgálta, ez aláásta volna a Bizottság erőforrásainak hatékony felhasználását.

90 A Bizottság szerint Magyarország e tárgyban hozott döntése „a tagállam szuverén stratégiai döntésének” minősül, amelyet a Bizottságnak nem volt semmi oka vitatni. E döntést az érintett gyártóval korábban szerzett tapasztalat is indokolja, továbbá – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 46. pontjában jelezte – a Bizottság Közös Kutatóközpontja (JRC) és az Energiaügyi Főigazgatóság szakértői megerősítették annak a VVER 1200 reaktornak a műszaki egyediségét, amelyet e gyártó állít elő, és amelyet Magyarország választott. Ráadásul, mivel a projekt leglényegesebb részei tekintetében csak egyetlen szerződő fél létezett, indokolt volt, hogy a szóban forgó szerződés egészét az említett gyártónak ítéljék oda.

91 A Bizottság azt állítja, hogy nem elegendő, ha az Osztrák Köztársaság az uniós közbeszerzési szabályok megsértésére hivatkozik, különös tekintettel arra, hogy a jelen ügyben „a piac értékelése feltárta, hogy semmilyen más szolgáltató nem állt rendelkezésre”. Következésképpen a Törvényszék nem hívta fel az Osztrák Köztársaságot arra, hogy „lehetetlen bizonyítékot” szolgáltasson, hanem a megtámadott ítélet 64. pontjában annak megállapítására szorítkozott, hogy a jelen ügy körülményei között e tagállamnak kellett volna olyan bizonyítékokat előterjesztenie, amelyek arra utalnak, hogy más megoldás is létezik e két új reaktor megépítésére.

92 Egyebekben a Bizottság által a 2015. évi kötelezettségszegési eljárásra vonatkozóan a Törvényszékhez benyújtott bizonyítékok (lásd a jelen ítélet 34. pontját) egyértelműen alátámasztották, hogy az említett reaktorok megépítésének közvetlen odaítélése a szóban forgó projekt leglényegesebb részei tekintetében indokolt volt. A Bizottság szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 47. pontjában helyesen állapította meg, hogy ellentétes lett volna a jogbiztonság elvével, ha a vitatott határozatban a Bizottság olyan álláspontot fogad el, amely ellentétben áll a 2015. évi kötelezettségszegési eljárásban általa képviselt állásponttal.

93 Végül a Bíróság előtti tárgyaláson a Bizottság azt állította, hogy a 2014-es odaítélés idején a JSC NIAEP volt az érintett nukleáris technológia egyetlen rendelkezésre álló szolgáltatója, a szóban forgó projekt megvalósításához pedig ez a technológia volt a legmegfelelőbb, sőt az egyetlen. A Bizottság kifejtette, hogy semmilyen más technológia nem tudta teljesíteni a magyar piac számára megfelelő 2400 megawatt-tal kapcsolatos műszaki dokumentáció követelményeit, és ezért kellett a két új atomreaktort úgy tekinteni, mint amelyek a szóban forgó támogatás tárgyának részét képezik. Ezenkívül a Bíróságnak akként kell lefolytatnia értékelését, hogy közben az atomreaktorok építési piacának 2017. évi helyzetére van tekintettel. Ebben az időszakban csak az említett technológia szerinti reaktorok igazodtak a paksi telephelyhez, már csak biztonsági okokból is.

94 A Francia Köztársaság azt állítja, hogy amennyiben az Osztrák Köztársaság a vitatott határozat indokolásának hiányára hivatkozik, érvelése elfogadhatatlan, mivel ez utóbbi tagállam nem hozott fel ilyen érvelést a Törvényszék előtt. E tekintetben a Bizottság viszonválaszában kifejti, hogy az Osztrák Köztársaság még csak nem is állítja, hogy a megtámadott ítéletnek a 2015. évi kötelezettségszegési eljárásra vonatkozó 40. és azt követő pontjai sértenék az indokolási

kötelezettséget. A Lengyel Köztársaság azt állítja, hogy elfogadhatatlan az Osztrák Köztársaság minden olyan érve, amely a Törvényszék által a 2015. évi kötelezettségszegési eljárással kapcsolatban tett ténymegállapítások vitatására irányul.

95 Mindenesetre a Francia Köztársaság úgy véli, hogy a Bizottság a jogilag megkövetelt módon indokolta a vitatott határozatot azzal kapcsolatban, hogy Magyarország tiszteletben tartotta-e a 2014/25 irányelvet. Mivel a vonatkozó indokokat „kizárólag a teljesség kedvéért" fogalmazták meg, a Bizottság megtehette – anélkül, hogy ezzel megsértette volna az EUMSZ 296. cikket –, hogy korlátozott indokolással szolgál, ezzel együtt összeegyeztetve az indokolási kötelezettséget azzal, hogy a valamely befejezett kötelezettségszegési eljáráshoz kapcsolódó körülmények elvileg bizalmas jellegűek. E tekintetben a Lengyel Köztársaság azt állítja, hogy az erre vonatkozó információk érzékenységére tekintettel az Osztrák Köztársaság észszerűen nem számíthatott arra, hogy ezen információkat nyilvánosságra hozzák.

b) A Bíróság álláspontja

96 Az első fellebbezési jogalap harmadik részében az Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék egyrészt tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a jogilag megkövetelt módon indokolta a vitatott határozat (285) preambulumbekezdésében a teljesség kedvéért megfogalmazott következtetését. E preambulumbekezdésben a Bizottság lényegében jelezte, hogy még ha feltételezzük is, hogy köteles lett volna megvizsgálni a két új atomreaktor megépítése közvetlen odaítélésének az uniós közbeszerzési szabályozással való összeegyeztethetőségét, akkor sem került sor a 2014/25 irányelv megsértésére, mivel e közvetlen odaítélés ezen irányelv 50. cikke c) pontjának hatálya alá tartozott.

97 Másrészt, az Osztrák Köztársaság egy sor olyan érvre hivatkozik, amelyek a Bizottság által tett azon megállapítás ellen irányulnak, amely szerint nem került sor a 2014/25 irányelv megsértésére.

98 Azon érveket illetően, amelyeket többek között a Francia Köztársaság hozott fel arra vonatkozóan, hogy elfogadható-e az arra alapított kifogás, hogy nem került sor a vitatott határozat indokolása hiányának megállapítására, illetően elegendő rámutatni arra, hogy a Törvényszékhez benyújtott kereset tizedik jogalapjának első részében az Osztrák Köztársaság a vitatott határozat indokolásának hiányára hivatkozott. Egyébiránt a megtámadott ítélet 41. pontjából egyértelműen kitűnik, hogy az Osztrák Köztársaság a Törvényszék előtt kifejezetten vitatta azt is, hogy a Bizottság a vitatott határozat (285) preambulumbekezdésében a teljesség kedvéért visszautalt a 2015. évi kötelezettségszegési eljárás keretében általa végzett értékelésre.

99 Mindenesetre az indokolás hiánya, amely a lényeges eljárási szabályok megsértésének körébe tartozik, imperatív jogalapnak minősül, amelyet az eljárás bármely szakaszában meg lehet vizsgálni, még akkor is, ha az arra hivatkozó fél ezt a Törvényszék előtt nem tette meg (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Chronopost és La Poste kontra UFEX és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 48–50. pont; 2020. március 26-i Simpson kontra Tanács és HG kontra Bizottság [felülvizsgálat] ítélet, C-542/18 RX-II és C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, 57. pont).

100 Következésképpen elfogadható az első fellebbezési jogalap harmadik része keretében előterjesztett azon kifogás, amely azon alapul, hogy nem került sor a vitatott határozat indokolása hiányának megállapítására.

101 Az e harmadik rész keretében előadott érvelés megalapozottságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Az e cikk által megkövetelt indokolásnak a kérdéses aktus természetéhez kell igazodnia, és a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelésének olyan világosan és félreérthetetlenül kell belőle kitűnnie, hogy lehetővé tegye az érintettek számára a meghozott intézkedés indokainak megismerését, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a jogszerűségi felülvizsgálat elvégzését. E tekintetben nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi releváns tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az említett cikk követelményeinek, nem csupán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárggyal kapcsolatos jogszabályok összességére tekintettel is (lásd: 2024. szeptember 10-i Bizottság kontra Írország és társai ítélet, C-465/20 P, EU:C:2024:724, 389., 391. és 392. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

102 Ezen ítélkezési gyakorlat fényében kell megvizsgálni, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor lényegében úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozat (285) preambulumbekezdésében a teljesség kedvéért megfogalmazott következtetést a jogilag megkövetelt módon indokolta az ugyanezen preambulumbekezdésben tett, a 2015. évi kötelezettségszegési eljárásra történő visszautalás.

103 Emlékeztetni kell arra, hogy e preambulumbekezdésben a Bizottság megelégedett annak kijelentésével, hogy „Magyarország [2014/25] irányelvnek való megfelelését a Bizottság egy külön eljárásban vizsgálta, ahol a rendelkezésre álló információkon alapuló előzetes következtetés az [volt], hogy [az ezen] irányelvben megállapított eljárások az 50. cikk c) pontja alapján nem vonatkoznak a két reaktor építési munkáira irányuló megbízásra”.

104 Kétségtelen, hogy – amint azt indítványának 70. pontjában a főtanácsnok is kiemelte – a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás és az EUMSZ 108. cikk alapján lefolytatott eljárás halmozódhat abban az esetben, ha valamely állami intézkedés egyidejűleg az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések és a Szerződés egyéb rendelkezéseinek hatálya alá is tartozik.

105 Emlékeztetni kell azonban arra is, hogy a Bíróság kimondta, hogy a Bizottság nem jogosult arra, hogy kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében véglegesen meghatározza valamely tagállam jogait és kötelezettségeit, vagy garanciákat nyújtson számára egy adott magatartásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően, mivel az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdése értelmében kizárólag a Bíróság rendelkezik hatáskörrel annak megállapítására, hogy valamely tagállam nem teljesítette a Szerződésekből eredő valamely kötelezettségét. Következésképpen a valamely tagállammal szembeni kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásnak a Bizottság általi lezárása – amely a Bizottság diszkrecionális mérlegelési jogkörének gyakorlását jelenti, amely felett egyébiránt a Bíróság nem gyakorolhat bírósági felülvizsgálatot – nem lehet meghatározó az ezen eljárás tárgyát képező nemzeti szabályozás vagy intézkedés uniós joggal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából (lásd ebben az értelemben: 2024. október 4-i Tecno*37 ítélet, C-242/23, EU:C:2024:831, 29., 32. és 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

106 Így a jelen ügyben kétségtelen, hogy semmi nem akadályozta meg a Bizottságot abban, hogy a vitatott határozatban visszautaljon a 2015. évi kötelezettségszegési eljárásra, különösen pedig azokra a következtetésekre, amelyeket az ez alkalommal végzett értékelések eredményeként vont le, adott esetben figyelembe véve azokat az információkat vagy körülményeket, amelyek ezen eljárás lezárása óta és a vitatott határozat meghozatalát megelőzően eljuthattak hozzá.

107 Ezzel szemben a jelen ítélet 105. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel az, ha a Bizottság csupán visszautal az ilyen kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásra, valamint arra a rendelkezésre, amely szerinte a jelen ügyben alkalmazandó, anélkül hogy bármilyen utalást tenne az általa figyelembe vett egyéb konkrét körülményekre és arra a módszerre, amely szerint a végkövetkeztetésére jutott, nem felelhet meg az EUMSZ 296. cikk követelményeinek.

108 Márpedig, amint az kitűnik a jelen ítélet 103. pontjából, a Bizottság által a vitatott határozat (285) preambulumbekezdésében kifejtett indokok nem tartalmaznak semmi olyan elemet, amelyből világosan és egyértelműen kiderülhetne ezen intézmény azon okfejtése, amely lehetővé tette számára annak megállapítását, hogy a paksi telephelyen a két új reaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése megfelelt a 2014/25 irányelvnek.

109 Nem lehet e preambulumbekezdésből levezetni azt az indokot sem, amelynek alapján a Bizottság a vitatott határozatban erre az irányelvre támaszkodott, miközben az említett irányelv 106. cikkének (1) bekezdése és 107. cikkének első bekezdése értelmében az irányelv átültetésének határideje 2016. április 18. volt, a 2004/17 irányelvet pedig csak ezen időponttól kezdődő hatállyal helyezték hatályon kívül. Ez annál is inkább így van, mivel a Bíróság által a tárgyaláson ezzel kapcsolatban feltett kérdésre a Bizottság kijelentette, hogy a jelen ügyben *ratione temporis* a 2004/17 irányelv volt alkalmazandó.

110 Mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy a Törvényszék az értékelése keretében a vitatott határozatnak nem csupán a (285) preambulumbekezdését vette figyelembe, hanem a (372) preambulumbekezdését is – amint azt a Bizottság kérte (lásd a jelen ítélet 34. pontját) –, meg kell állapítani, hogy ez utóbbi preambulumbekezdésből sem derülnek ki a jelen ítélet 108. és 109. pontjában említettekhez hasonló igazolások. Az említett határozat (372) preambulumbekezdése ugyanis e határozat azon részéhez tartozik, amely a paksi telephelyen meglévő atomreaktorok és a két új atomreaktor párhuzamos üzemeltetésének lehetséges hatásaira vonatkozik. Jóllehet e preambulumbekezdés említést tesz arról, hogy ez az első alkalom, hogy az e két új atomreaktor megépítésére kiválasztott technológiát használják Európában, valamint arról, hogy „a projekt technikailag nem mentesített részét az uniós követelményeknek megfelelően kell lebonyolítani”, a körülmények Magyarország észrevételeinek ismertetése keretében kerülnek említésre, anélkül hogy azokat a Bizottság kifejezetten megerősítette volna.

111 Egyébiránt a pervezető intézkedés keretében beszerzett és a Törvényszék által a megtámadott ítélet 42–46. pontjában figyelembe vett, a jelen ítélet 34. pontjában említett bizonyítékokat, valamint a jelen ítélet 93. pontjában említett azon bizonyítékokat illetően, amelyekre a Bizottság a Bíróság előtti tárgyaláson hivatkozott, elegendő felidézni: az, hogy a Bizottság az eljárás során mind a Törvényszék, mind pedig a Bíróság előtt ilyen bizonyítékokat terjesztett elő, amelyek adott esetben alkalmasak a vitatott határozat indokolására, nem ellensúlyozhatja e határozat eredeti indokolásának elégtelenségét. Az indokolást ugyanis – kivételes körülményektől eltekintve – nem lehet első alkalommal és utólag a bíróság előtt kifejteni (lásd analógia útján: 2023. május 11-i Bizottság kontra Sopra Steria Benelux és Unisys Belgium ítélet, C-101/22 P,

EU:C:2023:396, 88. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig ilyen körülmények sem a megtámadott ítéletből, sem pedig a Bírósághoz benyújtott iratokból sem tűnnek ki.

112 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 48. pontjában megállapította, hogy a jelen ügyben a Bizottság a teljesség kedvéért helyesen támaszkodott a 2015. évi kötelezettségszegési eljárás eredményére.

113 Egyébiránt ki kell emelni, hogy a jelen ügy nem hasonlítható össze a 2023. november 23-i Ryanair és Airport Marketing Services ítélet (C-758/21 P, EU:C:2023:917), valamint a 2025. január 23-i Neos kontra Ryanair és Bizottság ítélet (C-490/23 P, EU:C:2025:32) alapjául szolgáló ügyekkel.

114 Kétségtelen ugyanis, hogy a 2023. november 23-i Ryanair és Airport Marketing Services ítélet (C-758/21 P, EU:C:2023:917) 97. pontjában a Bíróság kimondta, hogy az EUMSZ 108. cikk alapján folytatott eljárás keretében a Bizottság anélkül is eleget tehet indokolási kötelezettségének, hogy válaszolnia kellene az érintett tagállamtól eltérő érintett felek érveire, mivel az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben a vitatott határozatból legalábbis hallgatólagosan kitűnt, hogy a Bizottság úgy vélte, hogy az e felek által előtte felhozott érvelésnek nem lehetett helyt adni. Mindazonáltal, amint az levezethető az említett ítélet 92. és 93. pontjából, az említett felek címzettjei voltak a Bizottság által megküldött olyan dokumentumoknak, amelyekből le kellett tudniuk vezetni azokat a körülményeket, amelyekkel kapcsolatban azt kifogásolták a Bizottsággal szemben, hogy azokat e határozatban nem jelölte meg konkrétan.

115 Márpedig a jelen ügyben nem ez a helyzet, mivel nem nyert bizonyítást, hogy nyilvános lenne a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás összes olyan körülménye, amelyek alkalmasak lehetnek a vitatott határozat (285) preambulumbekezdését érintő hiányosságok e tekintetben való ellensúlyozására, illetve hogy e körülmények legalábbis hozzáférhetők lettek volna a Bizottság által az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján folytatott eljárásban részt vevő felek számára.

116 A jelen ügy nem hasonlítható össze a 2025. január 23-i Neos kontra Ryanair és Bizottság ítélet (C-490/23 P, EU:C:2025:32) alapjául szolgáló üggyel sem. Amint ugyanis kitűnik ezen ítélet 35. és 51. pontjából, a Bíróság ez utóbbi ügyben azt az ítélkezési gyakorlatot alkalmazta, amely szerint a valamely támogatási intézkedéssel szemben az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése értelmében kifogást nem emelő, egyébként rövid határidőn belül meghozott határozatnak kizárólag azokat az indokokat kell tartalmaznia, amelyek alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem állnak fenn komoly nehézségek az érintett támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelésével kapcsolatban. Ez az ítélkezési gyakorlat mindenesetre nem ültethető át a jelen ügyre, mivel a vitatott határozatot nem az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálati szakasz végén hozták meg.

117 Egyébiránt nem lehet helyt adni a Francia Köztársaság által előadott, a jelen ítélet 95. pontjában kifejtett azon érvelésnek, amelyben e tagállam lényegében azt állítja, hogy amennyiben a Bizottság valamely befejezett kötelezettségszegési eljárásra hivatkozik, tiszteletben kell tartania a bizalmasság elvét, ami igazolhatja, hogy az e tekintetben tömör indokolás megfelelhessen az EUMSZ 296. cikk követelményeinek. E tekintetben ugyanis elegendő emlékeztetni arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint, jóllehet az állami támogatások tárgyában hozott bizottsági határozatok az ilyen kötelezettségre tekintettel kellőképpen megindokoltnak bizonyulhatnak még anélkül is, hogy tartalmaznák az ezen intézmény érvelésének alapjául szolgáló összes elemet, az ilyen határozatokból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az említett intézmény érvelésének, valamint az általa alkalmazott módszertannak, oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a

meghozott határozat indokait, az uniós bíróság pedig e tekintetben gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (lásd ebben az értelemben: 2021. július 15-i Bizottság kontra Landesbank Baden-Württemberg és ESZT ítélet, C-584/20 P és C-621/20 P, EU:C:2021:601, 111. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

118 Következésképpen helyt kell adni az első fellebbezési jogalap harmadik részének annyiban, amennyiben az azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem állapította meg a vitatott határozat indokolásának hiányát.

119 A fentiek összességéből egyrészt az következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott határozatban a Bizottság támaszkodhatott az ezen intézmény által elsődlegesen kifejtett azon indokokra, amelyek szerint a jelen ügyben nem volt köteles megvizsgálni a két új atomreaktor megépítése közvetlen odaítélésének a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozással való összeegyeztethetőségét. Másrészt, a Törvényszék akkor is tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a jogilag megkövetelt módon megindokolta a vitatott határozat (285) preambulumbekezdésében a teljesség kedvéért megfogalmazott következtetését.

120 Ennélfogva, mivel az első fellebbezési jogalapnak helyt kell adni, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy meg kellene vizsgálni az ezen első jogalap keretében felhozott többi kifogást és a többi fellebbezési jogalapot.

B. A Törvényszékhez benyújtott keresetről

121 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti.

122 A jelen ügyben a per állása megengedi a határozathozatalt, mivel a Bíróság rendelkezik az Osztrák Köztársaság által benyújtott kereset érdemben történő eldöntéséhez szükséges információkkal.

123 A jelen ítélet 78–81., 112., 118. és 119. pontjából ugyanis kitűnik, hogy a vitatott határozat egyrészt téves jogalkalmazáson alapul a Bizottság azon kijelentését illetően, amely szerint ezen intézmény a jelen ügyben nem volt köteles megvizsgálni, hogy a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése megfelelt-e a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozásnak, másrészt pedig e határozatnak hiányos az indokolása, amennyiben az említett intézmény úgy ítélte meg, hogy mindenesetre megelégedhetett a 2015. évi kötelezettségszegési eljárásra történő egyszerű visszautalással annak érdekében, hogy igazolja a teljesség kedvéért megfogalmazott azon következtetését, amely szerint e közvetlen odaítélés nem sértette meg e szabályozást.

124 Ebből következik, hogy helyt kell adni egyrészt a Törvényszékhez benyújtott kereset első jogalapjának, amely lényegében azon alapul, hogy a Bizottság a vitatott határozatban nem vizsgálta meg, hogy a két új atomreaktor megépítésére irányuló szerződés közvetlen odaítélése a közbeszerzési szerződésekre vonatkozó uniós szabályozás megsértését eredményezi-e, valamint azon, hogy a Bizottság által e tekintetben a teljesség kedvéért megfogalmazott következtetést illetően hiányos az indokolás, másrészt pedig helyt kell adni e kereset tizedik jogalapja első részének, amely az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdése szerinti indokolási kötelezettség megsértésén alapul, ennélfogva pedig a vitatott határozatot teljes egészében meg kell semmisíteni, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni az e tizedik jogalap keretében felhozott többi kifogást vagy az említett kereset többi jogalapját.

VII. A költségekről

125 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.

126 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

127 A jelen ügyben a Bizottságot, mivel pervesztes lett, az Osztrák Köztársaság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül az e tagállam részéről az elsőfokú eljárással és a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

128 Az említett eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, előírja, hogy az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország és a Lengyel Köztársaság maga viseli az elsőfokú eljárással és a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.

129 Végül ugyanezen eljárási szabályzat 184. cikkének (4) bekezdése szerint, ha nem az elsőfokú eljárásban beavatkozó fél terjesztette elő a fellebbezést, az elsőfokú eljárásban beavatkozó felet csak akkor lehet a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére kötelezni, ha részt vett a Bíróság előtti eljárás írásbeli vagy szóbeli szakaszában. E rendelkezésre tekintettel úgy kell határozni, hogy a Szlovák Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maga viseli az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2022. november 30-i Ausztria kontra Bizottság ítéletét (T-101/18, EU:T:2022:728) hatályon kívül helyezi.

2) A Bíróság a Magyarország által a Paks II. atomerőműben két új atomreaktor fejlesztésének támogatása céljából megvalósítani tervezett SA.38454 – 2015/C (korábbi 2015/N) számú intézkedésről/támogatási programról/állami támogatásról szóló, 2017. március 6-i (EU) 2017/2112 bizottsági határozatot megsemmisíti.

3) Az Európai Bizottság a saját költségein felül köteles viselni az Osztrák Köztársaság részéről mind az elsőfokú eljárással, mind pedig a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült költségeket.

4) A Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország és a Lengyel Köztársaság maga viseli az elsőfokú eljárással és a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.

5) A Szlovák Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maga viseli az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.

Aláírások